

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri Theologi, Institutioes Morales

In Quibus Vnivers[a]e Quaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1616

20. De die festo Assumptionis B. Mariæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14007

Sacerdotem, & principem. Respondeo verum esse, quod prædicti Patres docuerunt; id autem, qua ratione locum habuerit, explicat S. Augustinus in libro octoginta trium *Questionum. quæst. 61.* *Nathan,* inquit, *filius David,* à quo *posterioris est apud Lucam usque ad Heli, uxorem duxit ex tribu Sacerdotali, & sic posteri eius ex regia, & Sacerdotali tribu originem habuerunt.*

Septimo quaeritur, An beatissima Virgo fuerit filia vnica suis parentibus, scilicet, Ioachimo, & Annæ? Fuit o-
lim communis sententia historicorum, etiam communi Scholasticorum Theologorum consensu recepta, Annam tribus viris nuptam fuisse: quorum primus fuit Ioachim, ex quo genuit Mariam matrem Domini, quæ nupsit Iosepho: quo mortuo, nupsit Cleophæ, & ex illo genuit alteram Mariam; quæ matrimonio iuncta est Alphæo, ex quo filios habuit Iacobum cognomento Minorem, & fratrem Domini appellatum, Iudam Thaddæum, & Simonem, & Iosephum cognomento Bersabam, qui in Euangelio fratres Domini vocantur. Et hæc Maria *Ioannis decimonono* dicitur soror matris Domini, & Maria Cleophæ, id est, vxor. Post obitum Cleophæ, Anna virum accepit Salome, ex quo genuit tantum tertiam Mariam, quæ data est in matrimonio Zebedæo, & ex eo genuit Iacobum Maiorem, & Ioannem Euangelistam.

Nunc vero altera est iuniorum sententia, Annam matrem Deiparæ vni tantum viro nupsisse scilicet Ioachimo, & ex eo vnica duntaxat filiam habuisse, Mariam matrem Domini: quæ certe opinio est valde probabilis, quia Anna cum primum sterilis esset, in prouecta ætate, & senectute dicitur genuisse ex Ioachimo Mariam B. Virginem: quare non est verisimile, postea deobus viris nupsisse. Deinde cum sterilis primum esset, fertur precibus filiam consecuta, videlicet Mariam Dei genitricem: & credibile est, tanto eam beneficio iam donatam à Deo, nulli alteri viro nupsisse, vnica filia tali & tanta precibus impetrata, contentam.

Nec obstat id, quod habetur *Ioann. 19.* quod Maria Cleophæ dicitur soror matris Domini: soror enim propterea dicta est, quia Cleophas vir eius erat frater Iosephi sponsi virginis; ac proinde Maria vxor Cleophæ & mater Domini dicebantur sorores, quia erant duobus fratribus nuptæ. Nec etiam obstat, quod Iudas, Simon, Iacobus, & Ioseph in Euangelio dicuntur fratres Domini: dicebantur enim fratres, quia erant filij Cleophæ, qui erat frater Ioseph sponsi virginis, & Ioseph cum vulgo putaretur pater Domini, quatuor prædicti filij Cleophæ vulgo dicebantur fratres Domini eo quod crederentur filij duorum fratrum.

Octauo quaeritur, Quo mense, & quoto die mensis nata sit Beatissima virgo? Ecclesiastica traditio habet, Deiparam natam esse Sexto Idus Septembris, id est, 8. die mensis. Communis quoque sententia est, natam fuisse Imperij anno sub Augusto Cesare 28. aut 29. nam decimo quarto ætatis suæ anno nupta est Iosepho, & ad exitum anni vel initio anni decimi quinti genuit Christum Dominum. quare cum Christus sit natus anno quadragesimo secundo Imperatoris Augusti, consequens est, vt Beatissima virgo nata fuerit anno 28. vel 29. eiusdem Imperatoris.

Quota autem hora eadem B. Virgo nata fuerit certo non constat. Durandus *lib. 7. c. 28.* testatur, ex reuelatione cuidam viro religioso facta, innotuisse, Deiparam natam esse illucescente aurora. Decuit nimirum, vt quæ verum Iustitiæ solem tanquam aurora præcedebat, nasceretur in mundo aurora diei appetente. Tres natales dies tanquam sanctos colit, & celebrat Ecclesia; videlicet Natalem Ioannis Baptistæ, qui tanquam Lucifer ante Christum apparuit: & Natalem B. Virginis, quæ illuxit tanquam aurora: & Natalem Christi Domini, qui natus est tanquam sol, omnia sua luce, hoc est, sui Euangelij doctrina complectens.

CAP. XX.

De die festo Assumptionis B. Mariæ.

Itre communi seruatur hic dies festus. *cap. Pronunciandum, de consec. dist. 3.* & Doctores omnes in *ca. Consequens, de Ferijs.*

Primo quaeritur, Quam antiqua sit huius diei festi celebritas? Sicut qui putent, eam esse ab Apostolis institutam. Verum probabilis alij opinantur id, quod habet S. Bernardus *Epist. 174.* Ecclesiam hunc diem festum instituisse. Sed dubia quæstionis est, quo tempore cepit Ecclesia celebrare eum diem. Certo non constat, quando præcise coli cepit. Legitur in officio Diuino huius diei, Homilia quadam nomine Athanasij, vbi aperte habetur, Deiparam animo, & corpore esse in cælum assumptam: eam tamen Homiliam nonnulli credunt esse Cyilli Alexandrini, non Athanasij, cum in ea homilia Nestorij hæresis confutetur, qui fuit tempore Cyrilli Alexandrini, & Ephesini Concilij. Sed hoc argumentum non omnino conuincit, quia fortassis ea homilia est Athanasij, & deinde ab aliquo sunt adiecta ea, quibus Nestorij hæresis damnatur. Leguntur quoque duo sermones Augustini nomine, quos tamen, tanquam alterius Auctoris Ichoa Lothariensis in Appendice collocauit. Extrat etiam inter opera Hieronymi sermo nomine ipsius inscriptus, vbi continetur Assumptio B. Virginis in cælum: qui quidem sermo quamuis Hieronymi non sit, videtur tamen secundum aliquos Sophronij, viri Græci, qui fuit Hieronymo æqualis: sed alij putant, illum Sophronium fuisse Patriarcham Hierosolymitanum, qui vixit tempore Concilij septimi Generalis, quia in ea epistola multa dicuntur, ad confutandam hæresim Nestorij, qui post Hieronymum vixit. Refert Nicephorus *lib. 17. c. 28.* Mauritium Imperatorem constituisse, vt hic dies ab omnibus haberetur festus & sacer.

Ceterum hoc, tanquam falsum, alij rejiciunt: eo quod huius diei festi celebritas antiquior esse videatur. Certe verisimile est, anniuersariam huius diei festi memoriam olim celebrari cepisse, statim post Ephesinum Generale Concilium: nam eo tempore fuit hæresis Nestorij damnata, qui negabat B. Virginem fuisse Dei genitricem: & proinde eo tempore cepit amplior cultus, & honor B. Virgini deferri, quam antea: & eo tempore vixit Cyrillus Alexandrinus Ep. Scopos, qui Deiparæ honoris, cultus, & laudis fuit studiosissimus. Vnde superiori etiam capite diximus, ab eo tempore cepisse coli diem natalem B. Virginis: postea vero Imperator Mauritius sua auctoritate præcepit per Orientem, vt ab omnibus coleretur dies, qui ab Episcopis fuerat institutus tanquam sacer, & festus Deiparæ in cælum assumptæ. Exant de huiusmodi diei festi celebritate sermones Damasceni, Andree Episcopi Cretensis, Iouenalis Episcopi Hierosolymitani, Simeonis Metaphrastis. Item Epiphanius presbyter Constantinopolitanus, qui tempore Concilij 7. Generalis vixit, librum edidit, de vita, meritis, & obitu Deiparæ.

Secundo quaeritur, An Beatiff. virgo diem suum obierit, an vero absque morte fuerit in cælum translata? Epiphanius *Hæresi 78.* sic habet: *Non autem desino hoc omnino, & non dico, quod immortalis mansit: excessit enim Scriptura mentem humanam, & in suspensio reliquit, propter vniuersi præsumptum, ut que excellentissimum, vt ne quis ad suspensionem veniat carnalium de ipsa verum. Siue igitur mortua est, non nouimus, sine sepulchro est: neque enim datur inuenire mortem ipsius. Alitubi enim Simeon dicit de ipsa: Tuam ipsius animam pertransibit gladius, vt reuelentur ex corda multorum cogitationes. Alitubi vero Apocalypsis Ioannis dicit, quod draco stridens ad mulierem, quæ genuit masculum, & data sunt ipsi ala aquilæ, & assumpta est in desertum, vt non ipsam acciperet draco. Fortassis potest de ipsa accipi, & impleri. Hæc Epiphanius disputabat tunc contra Hæreticos, qui eam immortalem, &*

Deam esse dicebant. Ceterum, constans est veterum Patrum sententia, B. Virginem mortuam fuisse. Sic enim tradiderunt Damascenus in fermionibus, quos scripsit de dominione sanctissimæ Domine nostræ Deiparæ, Andreas Episcopus Cretensis apud *Simoneum Metaphrastem in vita eius in die 15. Augusti*. Euodius Episcopus Antiochenus secundus post S. Petrum apud *Nicephorum lib. 2. cap. 3.* Iuuenalis Episcopus Hierosolymitanus apud eundem *Nicephor. cap. 23.* Epiphanius Presbyter Constantinopolitanus in *vita Deiparæ*. Simeon Metaphrastes in *vita eiusdem Deigenitricis*. sic habent Martyrologia Latinorum, Bedæ, Vsuardi, Adonis, & Romanum ad diem decimam quintam Augusti. Sic etiam *Nicephor lib. 21. 22. 23.* Id omnes acceperunt ex B. Dionysio Areopagita, cuius testimonium citat *Nicephorus lib. 2. cap. 2.*

Tertio quaeritur, Quo genere mortis diem extremum B. Virgo clausit? In primis communis est Patrum sententia, eam absque martyrio vitam finivisse. Vnde Ambrosius *Luc. 2.* super illa verba Simeonis: *Et tuam ipsius animam pertinuit gladius, ait: Nec littera, nec historia docet, ex hac vita Mariam corporalis necis passi-ne migrasse: nec enim anima, sed corpus materialis gladio transverberatur.* Idem tradunt *Isidorus libro de vita, & morte sanctorum cap. 68.* Beda *Luc. 2.* Damascenus *oration. 2. de Dormit. Deiparæ.* Deinde ex hac vita migravit absque vilo dolore mortis. Vnde Damascenus loco citato ait: *Vt enim antequam vilo partus dolore afficeretur, peperit, sic etiam ipsius de vita discessus doloribus caruit.* Idem testatur Hugo Victorinus *lib. 3. eruditio-nis Theologicae c. 115.* Tertio corpus eius post obitum incorruptum & immaculatum permansit. Sic Auctori libri *de Assumpt. B. Mariae Virginis, qui est inter opera Augusti. tom. 9.* Damascenus vero in *orat. 1. de Dormit. Deiparæ* ait: *Nam cuius in partu incoluit virginitas mansit, eadem de vita migrante corpus, in conservatum est, ut non dissolutum, sed ad praesentiorum & diuiniorem vitam, quaque non iam morte interrumpitur, verum in infinita sacula seculorum permanet, translaturum sit.* Et paulo inferius ipsam Deiparam virginem alloquens: *Non enim, inquit, anima tua in infernum descendit, nec caro tua corruptionem vidit.* Sic ille. Anima virginis statim, vt est corporeis vinculis soluta, claro obruto Deum vidit, & corpus anima destitutum, integrum atque incorruptum permansit. Solent nobilitas, & primarij viri, regijs privilegijs esse immunes ab omni tributi genere: decuit quoque vt Beatissima Virgo, regio sui Filij privilegio, immanis, & vacua esset à mortis doloribus, & corruptione corporis. In *l. Principes ff. de legibus*, Vlpianus Iurist: *consulens ait: Principes legibus solutus est: Augusta autem licet legibus soluta non est, Principes tamen eadem illi privilegia tribuit, quae ipsi habent.* Olim Arca testamenti capta est à Philistæis, & integra, & illaesa conserva: a est: introducta est in sanum Dagonis, sed coram ea cecidit Dagon, sic Deipara Sanctissima, quamvis capta morte, quamvis manibus, vel humeris Apostolorum deportata, & in sepulturam illata, integro tamen, & incorrupto corpore semper fuit, mors eam suis doloribus non attigit. Terra corpus quidem illius excepit, sed integrum seruaui & reddidit, sepulchram, vt potuit, tanti corporis praesentiam timuit, coluit, & honorauit: inde superunt vermes sepulchrae comites atque satellites: Arca foederis sacerdotum humeris delata per Iordanem fluvium transiit aquis hinc inde diuisis, sic Beata Virgo per mortem transiit quidem, sed integro, & illaeso corpore mortis doloribus hinc, inde depulsis. Decuit itidem, vt moriens illa mundi Regina nullum triburum solueret, quæ in hunc mundum ingreditis, & in hoc mundo viuens, immunis ac libera fuerat ab omni peccati tributo, & onere. Obijt igitur Beatissima Virgo non morbo arrepta, non vilo dolore oppressa; sed tota sui Filij desiderio, & amore flagrans. Obijt autem illa, quia Filius animam eius quando, & quomodo voluit, soluit & eduxit de corporis vinculis. Et ideo Damascenus, & alij Patres obitum Virginis vocauerunt Dormitionem.

Quarto quaeritur, Quam morti B. Deiparæ, & funeri eius interfuerint? Communiter testantur Pates, Apostolos ad obitum, & funus eius conuenisse. Damascenus in *orat. 2. de Dormit. Deiparæ*, Iuuenalis Episcopus Hierosolymitanus *oratione, quam habuit ad Imperatorum Martinum in Concilio Chalcedonensi, quam recitat Damascenus loco citato*, Andreas Episcopus Cretensis apud *Simoneum Metaphrastem*, Epiphanius Presbyter Constantinopolitanus in *libro de vita, & obitu Deiparæ*, Simeon Metaphrastes in *vita eiusdem*, Glycas in *Annalibus*, *Nicephor. lib. 2. cap. 21. 22. 23.* Id autem omnes isti acceperunt ex B. Dionysio Areopagita, *lib. de Diuinis nominibus cap. 3.*

Sed quam ratione Apostoli, ad funus Deiparæ conuenire potuerunt, cum iam illi essent per totum terrarum orbem dispersi, ad promulgandum Christi Euangelium? Quidam aiunt, tunc eos Hierosolymam circa mitaculum quibusdam ex causis concurrisse. Sed Damascenus *orat. 2.* id diuinae tribuit virtuti, *Diuino*, inquit, *imperio nubes retis cuiusdam instar, ad Hierosolymam urgebat, veluti aquilas quasdam impellens, atque in unum eogens.* Iuuenalis in *oratione superius citata*: *Sancti omnes, & apostoli, qui Gentilium salutis causa, terrarum orbem peragrabant, temporis puncto per alium abrepti, Hierosolymam conuenerunt.* Sic etiam *Niceph. lib. 2. cap. 21.*

Rogabis deinde, An illi etiam Sancti, praeter Apostolos, morti, & funeri Sanctissimæ Deiparæ interfuerint? Iuuenalis Damascenus, & Nicephorus testantur, alios quoque multos Domini discipulos conuenisse, Angelos quoque è caelo venientes affuisse, Hymnos, Psalmos, & Laudes cantantes & funus ad sepulchram comitantes: ex Patriarchis itidem, Prophetis, & alijs Sanctis caeli habitatoribus multos venisse: testantur etiam Christum Dominum ad Matrem descendisse, & cum ea iam moritura locutum fuisse.

Quinto quaeritur, Quoto anno ætatis suæ Beatissima Virgo obierit diem suum? Sunt qui affirmant eam decessisse vno anno, & aliquot mensibus à morte Christi: ac proinde mortuam esse anno ætatis suæ quadragesimo nono, vel quinquagesimo, quippe quæ anno ætatis suæ decimoquinto peperit Saluatorem, deinde vixit vna cum Filio triginta tribus annis, qui omnes anni conficiunt octo, & quadraginta, postea vixit vno anno, & aliquot mensibus: quorum sententia communi consensu rejicitur.

Alij dicunt, post mortem Filij vixisse duodecim annis, & obiisse anno ætatis suæ sexagesimo, sic Euodius Episcopus Antiochenus apud *Nicephorum lib. 2. cap. 3.* & Hippolytus Thebaeus apud *Epiphanium presbyterum Constantinopolitanum l. br. de vita, & obitu Deiparæ*. Hæc quoque sententia communi consensu reiecta est.

Est tertia opinio asserentium, eam ex hac vita migrasse anno decimoquinto post mortem Filij, & proinde anno ætatis suæ sexagesimo tertio: hæc opinio videtur esse communis: vulgo recepta.

Quarta sententia est Epiphanius Presbyteri Constantinopolitani in *libello de vita, & obitu Deiparæ* eam mortuam fuisse ætatis suæ septuagesimo tertio aut septuagesimo secundo, aut septuagesimo primo, ita vt post necem filij vixerit annis viginti quinque, aut viginti quatuor, aut viginti tribus, sic etiam Cedrenus in *Compendio Historiæ*, ubi agit de Tiberio Imperatore, id probat Epiphanius, quia Dionysius Areopagita cum Apostolis interfuit mortis, & funeri eius vt ipse testatur *lib. de diuin. nomin. cap. 3.* at vt communis habet opinio, Dionysius ad Christum conuersus anno 19. post mortem Domini: ergo non potuit Hierosolymis adesse ante annum 52. Christi Domini, qui fuit 18. vel 19. à morte eius, & primus conuersus Dionysij, ac proinde consequens est, vt Deipara vixerit vltra 66. annos. Sed meo iudicio, non est cur à communi sententia recedamus, quæ tradit eam vixisse in vniuersum annis tribus & sexaginta: nam fortassis Dionysius conuersus est ante annum Domini quinquagesimum secundum.